

La immunitat dels GAL

written by Josep Maria Loperena | 10 de juliol de 2020

La creació dels GAL va ser la consecució d'un parany que li va posar el CESID (el servei d'espionatge espanyol) a Felipe González, que hi va caure com un passerell. L'aleshores president del govern espanyol va donar llum verda a una operació antiterrorista pensada, dissenyada, planificada i organitzada pels deixebles més obtusos del dictador Videla, l'expresident de l'Argentina. Els seus sicaris eren versats en empresonaments il·legals, tortures, assassinats i violacions dels drets humans. González va signar l'acta fundacional dels GAL, un sinistre document redactat pels prosèlits de 'La Casa', amb el *nihil obstat* de Joan Carles de Borbó, com si es tractés de la constitució d'un partit polític o d'un ministeri. Des d'abril de 1975, Alonso Manglano, cap de la dita facció, va dirigir la guerra bruta dels GAL contra ETA que es va saldar amb 28 crims d'estat.

Manglano va considerar que havia arribat el moment d'eliminar els terroristes bascos d'ETA assassinant-los a sang freda. Els homicidis els van dur a terme mercenaris de l'exèrcit i de la Guardia Civil. Tot va anar bé fins que Juan Alberto Perote, el seu segon, una espècie de James Bond d'anar per casa, va robar, per fer diners, centenars de cintes magnetofòniques fetes al mateix rei, a González i als ministres Barrionuevo i Fernández Ordóñez. Poc temps després, les cintes van ser intervingudes per la policia i Manglano va ser jutjat i condemnat a set anys de presó. Però, l'abril de 1999 va obtenir la llibertat condicional i, més tard, el Tribunal d'Estrasburg el va absoldre de totes les seves acusacions, i va condemnar Espanya a indemnitzar-lo per no haver fet un judici just.

D'ençà que van posar la primera bomba a Hendaia, els comandos paramilitars del govern van assassinar 'per error' a Marcel Cardona, a 'Pertur', i a Francisco Xavier Martin entre molts

altres. Però quan van ser segrestats Lasa i Zabala, morts posteriorment d'un tret al cap, es va saber que els GAL eren les forces de seguretat de l'Estat. Els sicaris contractats, matussers sense destresa, practicaven la llei de fugues, segrestaven els presumptes etarres i els assassinaven amb premeditació i traïdoria. Durant el règim socialista de González es van mantenir aquests esquadrons de la mort per a matar independentistes bascos.

Segons acaba de revelar la CIA, l'any 1984, els Estats Units d'Amèrica van investigar els GAL. S'han desclassificat arxius fins ara secrets, afirma el Washington Post, que confirmen que la «X» dels GAL, és a dir el cap de la banda, era Felipe González. La CIA ha fet públic uns fets que molts mitjans sabien, llavors òbviament censurats. Ara, el tema dels GAL s'ha convertit en un veritable escàndol a escala mundial. Ha posat al descobert la política, desprietada i bruta, feta a partir de González per diferents governs espanyols. Els atemptats de l'11A, els GAL, la repressió policial a Barcelona l'1-0, la politització de la justícia, la guerra bruta contra l'independentisme, la persecució dels 'rapers', i el judici del procés, en són una mostra.

El *felipisme* va fer molt mal a Espanya, a Catalunya, a la credibilitat política, a la democràcia i al mateix PSOE. Ara, el partit socialdemòcrata de Pedro Sánchez n'ha patit les conseqüències. S'ha vist obligat a vetar en el Congrés, per disciplina orgànica, la investigació sobre la relació de Felipe González amb els GAL. Ho ha fet conjuntament amb PP i VOX. La moció presentada contra les formacions independentistes ha prosperat per majoria simple, en contra del criteri dels mateixos serveis jurídics de la Cambra. La immunitat dels GAL durant el mandat de González va ser de tal magnitud que només una desena de persones van ser processades, i els que van ser condemnats a penes carcelleres les van complir tan sols uns mesos, i en presons de cinc estrelles.

L'expresident González ha deixat la política per traspassar la

infamant porta giratòria de les empreses com han fet politicastes com Ana Palacio, José María Aznar o Josu Jon Imaz, entre molts altres. La corrupció no té colors ni cap mena d'ideologia. Ho han fet per seguir portant una rica corona d'or pagada pel poble, per enriquir-se. Sento que Pedro Sánchez s'hagi hagut de doblegar davant de González per qüestions d'ordre i subordinació però ha arribat l'hora d'aplicar el sentit comú a la política, la primera i principal constitució, basada en l'encert, la sensatesa i el raciocini. Afortunadament, Sánchez va ser investit president d'un govern de coalició format per faccions d'esquerres, amb el rebuig dels seus correligionaris més conservadors i la dreta reaccionària del PP, VOX i Ciutadans. Si hagués sortit un govern d'extrema-dreta, com ha passat a Perpinyà, Catalunya seria una colònia ocupada per l'exèrcit espanyol, subjecte a una repressió virulenta i arbitrària i amb una dependència tirànica i absoluta de l'opressor.